

Jeździec i Hodowca

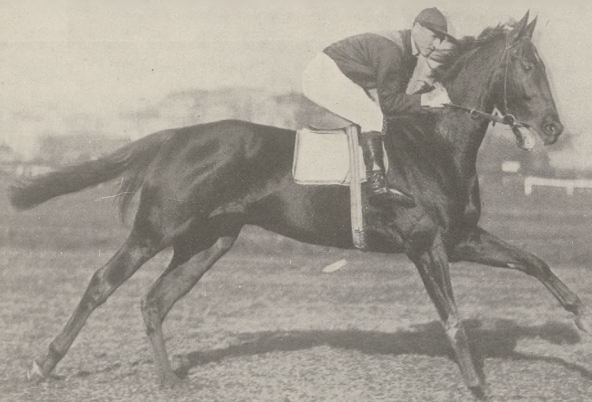
Tygodnik Ilustrowany

Rok IX.

Warszawa, 6 grudnia 1930 r.

Nr. 49

TREŚĆ Nr. 49: Bilans sportowo-hodowlany 1930 roku. Dwulatki (Ciąg dalszy). — Studja hodowlane w świetle genetyki krzyżowań, J. U. Niemcewicz (Ciąg dalszy). — Po zaniku dominującego stanowiska rodziny St. Simon'a — stopniowa dekadencja i przewagi linii Bend'Or'a, w świetle ostatniej angielskiej statystyki wścigowej, Janusz Włodzimirski. — Kronika krajowa i zagraniczna.

Bilans sportowo-hodowlany 1930 roku.

(Ciąg dalszy).

Dotychczas, poza Nartą, omawialiśmy same ogiery, gdyż te stanowiły czoło rocznika, co, jak mówiliśmy wyżej, jest objawem b. pocieszającym. Najbliższą stojącą za Nartą klaczką na liście wygrywających dwulatków jest córka Parachute'a i Pery **Harmonja II**. Klaczka ta, występując aż 10 razy, odniosła 4 zwycięstwa; debiutując pobiła Gazellę II w nagrodzie grupowej, w Produce nie odegrała roli, w 7-mio tysięcznej nagrodzie (1000 mtr.) pobit ją pewnie Eclair i Jowisz II. Dalej następuje serja trzykrotnego zwycięstwa, gdzie Harmonja II (w nagrodach grupowych) kolejno pobiła: Jowisza, Jordana i Jonatana (czterokrotnego zwycięzcę); w następnej pozagrupowej gonitwie musiała oddać pierwszeństwo Ercole'owi i Jowiszowi II, bijąc jednak nieźle klaczki. W nagrodzie im. J. Reszkego (1300 mtr.), ruszywszy ostatnia, przy stajniach była już na froncie, lecz występ ten kosztował ją zbyt wiele, klaczka kończyła ostatnia.

Jonatan, syn Fils du Vent'a i Jone, przy 8 występach odniósł 4 zwycięstwa. W Łodzi łatwo zdobył gonitwę grupową; w Warszawie pobit niegotowego coprawda jeszcze Ercole'a łatwo o $\frac{3}{4}$ długości, w następnym zaś wyścigu Hafisa. W Middle Park Plate kończył bez miejsca; w nagrodzie I kategorii pobiła go Harmonja II o długość, w następnym wyścigu górował o 1 długość nad wartościowymi dwulatkami: Isardem III i Firley'em; w 10 tysięcznej nagrodzie kończył za Essorem, Isardem III i Jowiszem II, bijąc Jorę, Jachta II i Harmonję II; w ostatnim wreszcie dniu sezonu w 4 tysięcznej nagrodzie (1100 mtr.), prowadząc cały dystans, musiał ustąpić przed celownikiem pierwszeństwo wspaniałe finishującemu Beduinowi II, który pobit go o długość. W konsekwencji syn Fils du Vent'a i wysokiej krwi Jone (John o'Gaunt i Heroine po Galtee More) wykazał przebliski klasy, pochodzenie zaś jego zdawałoby przemawiać za tem, iż w wieku trzyletnim będzie wysoce wartościowym szermierzem.

Również jak i Jonatan, sznytowa **Jora c. Manton'a** i **Blaustrumpf** jest wychowanką Państwowego Stada w Kozienicach. Biegując niezbyt szczęśliwie, przy 8 występach zdobyła dwie pierwsze nagrody i 9265 zł. Dwa zwycięstwa odniosła klaczka ta w gonitwach grupowych, gdzie pobiła kolejno: Varahanda, w drugiej zaś Duce. W Próbniej, będąc ogólną faworytką, straciwszy start — zawiodła; za to doskonale wyścig zrobiła w Produce (1100 mtr.) kończąc blisko trzecia, za Hermesem II i Wagramem. W Middle Park Plate była czwartą za Wagramem, Essorem i Nartą, zarekomendowawszy się, jako b. wartościowa dwulatka. W 7 tysięcznej gonitwie kończyła o szyję zaledwie za Eclair'em, bijąc Isarda III i Erbę; w następnych dwóch pozagrupowych wyścigach nie odegrała roli, wyszedłszy widocznie z formy. Pół siostra Igły i Dyletantki miała zatem momenty doskonale w swej karierze, które wzbudzać mogą uzasadnione na przyszłość nadzieje.

Zagraniczny węgierski **Varahand** przy 6 występach zdobył trzy pierwsze miejsca, bijąc kolejno w gonitwach grupowych: Dresę, Ergota i Maratona. Szczęśliwym jednak punktem jego kariery był wyścig ostatni, a mianowicie porównawcza nagroda im. J. Fanshawe (1300 mtr.), gdzie zrebiec ten idąc w grupie zdołał przed celownikiem zająć trzecie miejsce (za dwulatkami: Wagramem i Essorem), bijąc dobrych przedstawicieli generacji starszych. Będąc synem Light Hand'a (po Sunstarze) i wartościowej córki Fantôme'a, Varazsfény (m. Onkel Ludwig'a) może on wzbudzać uzasadnione aspiracje na wartościowego szermierza.

Z Lesznowskiej stajni córki King's Idler'a: Erba i Ersilja okazały się b. obiecującymi klaczkami; piękne Chérie i Czapla ze stajni p. A. Olszowskiego, prawdopodobnie w roku przyszłym zajmą wyższe miejsce w klasyfikacji swego rocznika, niż w r. b., poatem widzieliśmy wiele jeszcze dwulatków, które wzbudzają uzasadnione nadzieje, których tu jednak dla braku miejsca rozpatrywać szczegółowo nie możemy.

Patrząc ze stanowiska hodowlanego, ciekawą rzeczą jest stwierdzenie, jak w r. b. zachowała się stawka roczniaków zagranicznych, importowanych głównie z Niemiec, a również roczniaków, sprowadzonych w tonie matki, którym obecnie kilka słów poświęcić zamierzamy.

Najpierw podamy spis dwulatków, importowanych w r. b. bądź wcześniej z Niemiec:

Sauerkürsche, kl. gn. (Dagor i Rosewood po Wolf Winder).

Pariserin, kl. kaszt. (Wolfram III i Paris po St. Mac-kou).

Amarantina, kl. gn. (Tamar i Sardagna po Dagor).
Lilith, kl. gn. (Flüchtling i Luftlinie po Dark Ronald).

Bayernland, kl. gn. (Landstürmer i Barbelee po Le Mourdreux).

Blondyna II, kl. gn. (Adler i Buche po Désir).
Elegantka, kl. c. gn. (Adler i Haiderose po Talion).
Konwalja, kl. gn. (Laudanum i Matchable po Diakka albo Matchmaker).

Likein, kl. kaszt. (Eichwald i Lorica po Fervor).
Norona, kl. gn. (Der Mohr i Nona po Gallinule).
Parra, kl. gn. (Anakreom i Parodie po Dark Ronald).

Umsug, og. c. gn. (Ganelon i Ursel po Wallenstein).
Presto III, og. gn. (Graf Ferry i Politik po Dark Ronald).

Z Węgier:

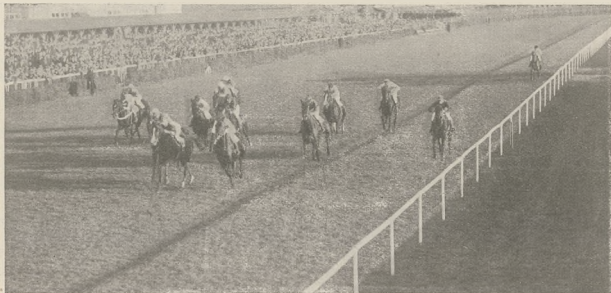
Agryppa, og. kaszt. (Nubier i Akácska po Kokoro).
Varahand, og. gn. (Light Hand i Varazsfény po Fantôme).

Lu Friborn, og. kaszt. (St. Becan i Edesbaban po Pazman).

Z Francji:

Parthian Memories, kl. kaszt. (Parth i War Memories po Sunstar).

Nie da się zaprzeczyć, iż materiał powyższy, aczkolwiek kupowany przeważnie za niedrogie pieniądze, reprezentuje jednak w wielu wypadkach doskonałą krew, zarówno ze strony ojca, jak i matki. Karjera wyścigowa powyższych dwulatków w większości wypadków jednak nie odpowiedziała oczekiwaniom. Z różnych przyczyn

Fragm. z tegor. Hdcpu Cesarewicz (15.000 zł.—3621 zł.) w Warszawie. Stawka 14 koni pierwszy raz mia trybuny.

niektóre z nich nie mogły być doprowadzone do kondycji, inne zawiody. Najlepiej stosunkowo wypadła karjera wyścigowa Varahand'a, który na 6 występów zdobył 3 nagrody, w porównawczej zaś poważnej nagrodzie im. J. Fanshawe był trzecim za dwoma najlepszymi dwulatkami: Wagramem i Essorem, bijąc dobrych przedstawicieli generacji starszych. Amarantina na początku zapowiadała się więcej niż dobrze, w trakcie sezonu nie mogła jednak dojść do szczytu swej formy: Lilith, Pariserin, Agryppa, zdobyły po dwie gonitwy; piękny Lu Friborn naogół zawiódł; pozostałe przeważnie nie odegrały wielkiej lub żadnej roli nawet w naszych gonitwach grupowych.

A jednak Graf Ferry, Landstürmer, Der Mohr, Ganelon, Anakreon w Niemczech; Dagor, Nubier, Tamar, Light Hand, St. Becan na Węgrzech; Parth we Francji są obiecującymi reproduktorami, które tu i owdzie dały nawet klasycznych zwycięzców, w matkach zaś omawianych dwulatków również nierzadko płynie krew szlachetna.

Oczywiście na mocy jednego sezonu wyścigowego trudno jest wyprowadzać daleko idące wnioski, rzeczą jest zrozumieć, iż w swojej ojczyźnie konie te nie były by również uważane za towar prima, być może, iż nieukończony proces aklimatyzacji odegrał tu też swoją rolę, pomimo wszystko jednak nasuwa się przypuszczenie, iż nasze krajowe dwulatki nie są tak bardzo bezwartościowe w porównaniu z poziomem zagranicznym.

Przyszłe sezony winny udzielić nam cennych w tej mierze dalszych wskazówek.

Korzystnie stosunkowo wyszli ci hodowcy, którzy zamiast sprowadzać roczniaki, poszli drogą utartą w przeszłości u nas, drogą która zaprowadziła nas do otrzymania Rulera; Sac-à-Papier, Sirdara, (że wspomnimy tylko pierwsze, najgłówniejsze, nasuwające się nam na myśl imiona) i sprowadziła do Polski żrebne klacze.

Naogół importowano bardzo mało i dodatek III-ci naszej Księgi Stadnej wykazuje zaledwie 17 wprowadzonych do kraju w r. 1927 matek; były między niemi starszki, od których wiele oczekiwać było trudno; były i takie, które nie chciały dawać źrebiąt, niektóre jednak

zdołały się odznaczyć. Piękny przykład tej ostatniej kategorii stanowi importowana z Anglii, jako 6-cio letnia klacz, oórka Picton'a, Princess Picton, żrebna z Franklin'em. 8 kwietnia następnego roku urodziła ona w Stadzie Leszno pięknego, kasztanowatego ogierka, który otrzymał nazwę Ercole.

Omawialiśmy wyżej karierę tego żrebca, który, eksploatowany ostrożnie, wykazał jednak swoją wysoką wartość w walce z najważniejszymi naszymi współzawodnikami (6 startów, 3 zwycięstwa, wygrane 13.630 zł.).

A jednak ojciec jego Franklin (sprzedany w międzyczasie do Austrii), aczkolwiek mający poza sobą doskonałą karierę wyścigową, (wygrał £ 7.905 w Anglii i £ 2.400 w Hiszpanji, m. inn. II za Polemarch'em w St. Leger) nie odznaczył się dotychczas zbyt w Anglii i niejednego z reproduktorów, ojców przychówku w omawianym przez nas poprzednio dziale (importowane roczniaki), musieliśmy postawić wyżej od niego; Ercole jednak, jako eksperyment hodowlany, stoi znacznie wyżej od koni z tamtego działu.

Princess Picton i Coturnix zostały nabyte dla stada Leszno na grudniowych licytacjach w Newmarket, przez p. St. Schucha, za niedrogie stosunkowo pieniądze. Córka Brown Prince'a (Dank Ronald) 7-mio letnia wówczas Coturnix, żrebna z Mount Lebanon'em, urodziła w Lesznie ciemno-gniadą klaczkę, nazwaną Eryx. Mount

Lebanon, ur. w 1914 r. należy do mało znanych w Anglii reproduktorów. Jest on synem Holiday House i córki Islington'a, pokrywał w r. 1927 za umiarkowaną opłatą £ 9. Matka Eryx — Coturnix, pochodzi po Brown Prince i Bird of Fame po Gallinule i Fame po Statesman (Royal Canopy, Alan Breek, wywodzą się od niej), reprezentuje więc doskonałą krew (Brown Prince w Ameryce odgrywa dużą rolę).

Eryx uważana jest przez stajnię za najlepszą klacz w stawce 1928 roku. Biegała 4 razy i odniosła dwukrotne zwycięstwo, zdobywając 4.140 zł. Debiutując, przegrała do Jokohamy, Lith i As Coeur'a, następnie zaś o łeb do Jowisza. W tydzień później odniosła zwycięstwo nad Epsomem (o długość), As Coeur'em, Juno. Doszedłszy do formy — w dwa tygodnie później zrobiła wspaniały wyścig, straciwszy bowiem kilka długości na starcie i idąc na zakręcie po dużym kole, zrobiła na prostej znakomity rzut, którym wyszła na pierwsze miejsce, następnie pobiła energicznym finishem Firley'a, który w międzyczasie wyszedł na czoło, bijąc go pewnie o szyję.

Zważywszy niekorzystne dla klaczy założenie się wyścigu i wartość Firley'a (trzykrotnego zwycięzcy, posiadającego aspirację na klasę), za którym w odstępie kończyli pozostałi uczestnicy — nie możemy odmówić wysokiej wartości tej córce Mount Lebanon'a, która jako trzylatka winnaby odegrać niemałą rolę wśród klaczy, a nawet ogierów.

Ciekawą będzie przyszła karjera wyścigowa, importowanego w łonie matki As Coeur'a, ciekawa dlatego, iż rodowód jego oparty jest na biskim inbredzie na znakomitego Rook Sand'a:

AS COEUR	{	Transcendent — Tracery po Rock Sand
		Nicely { Marco Gneiss po Rock Sand

Transcendent jest młodym, obiecującym reproduktorem, dobrej krwi, pokrywającym obecnie w Anglii za cenę 48 sovs., możemy więc żywić nadzieję, iż As Coeur potrafi galopować i w roku przyszłym. Ogierek ten biegł 7 razy, po przegraniu swej pierwszej gonitwy, był pięć razy z miejscem, co prawda za średniej wartości współza-

wodnikami, ostatni swój wyścig wygrał, bijąc o szyję Przybeja; w roku przyszłym wymieniony wyżej ogierek winienby znacznie poprawić swą formę.

Inne dwulatki z tejże kategorii z różnych przyczyn zawodły.

A teraz słów kilka o pochodzeniu czołowych dwulatek; kwestja ta omawiana będzie szczegółowo przez nas w artykule o reproduktorach, obecnie ograniczymy się zatem krótką wzmianką o ojcach najlepszych dwulatek: **Manton**, uzyskał doskonałą pozycję dzięki wygranym przedewszystkiem Wagrama; aspiracje na klasę miała również niezbyt szczęśliwa Jora, Jacht II był pożytecznym dwulatkiem; **Bafur**, wspaniale się zarekomendował, dając w nielicznej stawce 3 koni: Essora, Eclair'a i Efura; toż samo **Double Up**, dając Nartę i Nurta; stary **Fils** nie zawiódł, dając Isarda III, Jawora, Jonatana, Maratona, Duce; **Parachute**, dziedziczący się równo i doskonale, dał nam tym razem Hermesa II, Harmonję II; **Stavropol** miał główną podporę w Drumie, **Parsifal** w Beduinie II, **King's Idler** w wykazujących dobrą i równą formę dwulatkach lesznowskich, z których Erba i Ersilja okazały się trzykrotnymi zwycięzcami; niezłe dwulatki dał **Baccarat**, **Soval** — młode, początkujące reproduktory; **Illuminator** stosunkowo słabo był w stawce tej reprezentowany, po **Palatinie**, **Oszczepie** było kilka niezłych dwulatek.

W roku przyszłym, w stawce, która będzie jeszcze liczniejsza od obecnej, ujrzymy potomstwo nowych reproduktorów, np. Villars'a (b. liczne) oraz kilku zagranicznych reproduktorów; przegląd stawki naszych dwulatek uważamy obecnie za skończony.

Za czołowe, jak rzekliśmy, uważamy przed innymi: **Wagrama**, **Essora**, **Eclair'a** i **Nartę**, rzeczą jednak zupełnie możliwą jest, iż niejeden z pozostałych dwulatek, niezbyt forsownie w r. b. eksploatowanych, wejdzie na przyszły rok do naszej first class'y, a dwulatek, posiadających uzasadnione na to aspiracje, jest dość dużo. Z tych też względów faworyta na przyszłoroczne Derby — nie podajemy.

Przejdziemy w dalszym ciągu do rozpatrzenia generacji następnej, trzyletniej.

(C. d. n.)

Studja hodowlane w świetle genetyki i krzyżowań.

(Ciąg dalszy).

II.

Zasady racjonalnych krzyżowań, jak było już powiedziane wyżej, polegają na stosowaniu bliższych lub dalszych inbredów, — na ogiery i klacze lub też na zasadzie naśladowań tego, co już dobry wynik dało.

Ten ostatni sposób jest najbardziej przystępny i polega na łączeniu osobników, czyli krwi, które już uprzednio dały zwycięzów. W ten właśnie sposób, powstają

nieraz całe nowe linje tak męskie, jak i żeńskie znakomitych rodów. Jest to system szeroko stosowany w Anglii, a mianowicie skoro klacz, córka X, z ogierem Y, dała wybitny przychówek, posiadacze matek tych krwi łączą je natychmiast z tym samym ogierem X.

Przykład możemy przytoczyć następujący:

Gdy w roku 1877, książę Westminster dochował się Muncaster'a, którego w Anglii bardzo ceniono, (Muncaster po Doncaster z kl. po Macaroni), właściciele córek

Macaroni'ego, w latach następnych wysłali je do Bend' Or'a (syna Doncaster'a). W ten sposób powstały cztery główne linje męskie Bend' Or'a, dominujące dzisiaj i stanowiące najżywotniejszą gałąź rodu Stockwell'a, a mianowicie:

Ormonde (Flying Fox), Bona Vista (Cyllene), Kendal (Fervor i Tredennis), oraz Mantagon (Wool Winder), jak również szereg dobrych ogierów: Locarno, Rapallo (U. S. A.), Laveno, Orelia, Orvieta, Rouge Dragon i Orwell. Wszystkie te konie są synami Bend' Or'a, z matek po Macaroni, jak również siostra Ormonde'a, Ornament, która dała Sceptre i stworzyła wybitną linję żeńską, z której się wywodzą konie tej miary, co Buchan, Craig an Eran, Saltash i Sunny Jane.

HARPAGON, 4 l. og. gn. (Manton — Habe) A. hr. Morstina wygrywa pod żok. Fomienko (55 kg.) Cesarewitech Hdcp. (15.000 zł. — 3621 mtr.) bijąc łatwo o 4 dług. Figaro, Herkulesa, Fenomena, Zbira i 9 dalszych koni.

W odrodzonej od niedawna Polsce, hodowla koni pełnej krwi, nie zdołała się ostatecznie ustabilizować, a jednak pewne wytyczne w tym kierunku już posiadamy.

Przykłady:

- 1) córka Kartacza (Sac-à-Papier) z King's Idlerem dała Fausta;
- 2) córka Splendora (Espoir) z Parachutem dała Granata;
- 3) córka Con Amore (Matchbox) z Alaric Victorem dała Batiana;
- 4) córka Cargill'a (Carbine) z Illuminatorem, dała Herkulesa;
- 5) córka St. Thiago (Orvieta) z Mantonem, dała Arrow;
- 6) córka Floreala (Florizel II) ze Stavropolem dała Harmonję.

Są to tylko luźne przykłady, które nie mogą służyć za wytyczne, co do krzyżowań, lecz jedynie za materiał pomocniczy dla tych hodowców, którzy nie mają możliwości poświęcenia większego zasobu czasu na badania rodowodów.

Racjonalne zasady krzyżowania, zapomocą inbrodu, winny być podzielone na kategorie, w miarę oddalenia jednostek stanowiących inbred i miejsca, które ten inbred

w rodowodzie zajmuje. Jest rzeczą ogólnie znaną, że w początkowym stadium rozwoju konia pełnej krwi, stosowano nieraz krzyżowania o charakterze kazirodowym.

Nprzykład cały ród żeńskiej linji szóstej, powstał od początkowego połączenia (Old Marocco Mare), z jej synem Spankerem. Jesteśmy jednak dalecy, by tego rodzaju krzyżowania, komukolwiek zalecać i za najbliższe pokrewieństwo, pierwszej kategorii, należy uważać inbred w drugim pokoleniu, ze strony matki i trzecim, ze strony ojca, lub też odwrotnie.

Za przykład posłużyć mogą rodowody Flying Fox'a, Ksara i High Time'a (U. S. A.), oparte na inbredach wewnętrznych (in cross).

1896 Flying Fox

Vampire		Orme	
Irony	Galopin	Angelica Galopin	Ormonde

Flying Fox wygrał: 2. D. L. Ecl. J. S. N. P. Wst. i Cr.

1918 Ksar

Kizil Kourgan		Brûleur	
Kasbah	Omnium II	Basse Terre Omnium II	Chouberski

Ksar wygrał: 1,562.025 zł. i należy do rekordzistów Europy.

High Time (U. S. A.)

Noonday		Ultimus	
Sundown	Domino	Running Stream Damins	Commando Domino

Identyczny rodowód dało się w Polsce ułożyć, pokrywając córki Saltpetre'a ogierem Stavropolem, którego matka jest również po Saltpetre, mianowicie: Bourgogne, Verry-Ugły i t. p. W tym wypadku jednak niezbędne jest pewne zastrzeżenie, gdyż Saltpetre, pomimo, że w Anglii sam był dobrym koniem wyścigowym i wygrał Goodwood Cup, posiadał jednak dużą wadę, w postaci silnie rozwiniętych pierścieni kostnych (żabki), zaś w większości wypadków, takie wady przy inbredach silnie występują.

Polska posiada trzy matki stadne, córki Dark Ronalda, które z ogierem Palü dają krzyżowanie, wzbudzające duże nadzieje i odpowiadające krzyżowaniom Flying Fox'a i Ksara.

PRZYCHÓWEK:

Ronaldine	Palü
DARK RONALD	Perle
	Dark Ronald

Georgios, Lampos i Torero, wykazują w drugim i trzecim stopniu inbred na znakomitą klacz Festę.

1924 Torero

Tonga		Fervor	
Theodora	Fels Festa	Festa	Galtee More

Torero wygrał Henckel Rennen, Union Rennen, Grosse Harms Preis, oraz Jubiläums Preis. Lampos wygrał St. Leger niemiecki, Gladiatoren Rennen, Alexander Rennen, oraz Kincsem Rennen, zaś Georgios wybitniejszych wyścigów sam nie wygrał, zato jednak dał ogiera Eisenkanzler, który wygrał niemiecki St. Leger, oraz Hohenlohe Oehringen Rennen.

Podobne krzyżowania zasługują na szerokie zastosowanie. W Polsce, np. córki Hugona: Reine Seule, Danina i t. p. należałoby pokryć ogierem Villars, otrzymując w ten sposób inbred na Sospel, córkę Cyllene'a.

PRZYCHÓWEK:

Reine Seule (lub inna córka Hugona)		Villars	
Reine d'été	Hugon Sospel CYLLENE	Sospel CYLLENE	Sunstar

PRZYCHÓWEK:

Cięciwa II (lub inna córka Proporca)		Oszczep	
Rydzyzna	Proporzec Cross Patty BEND OR	Cross Patty BEND OR	Sac-a-Papier

PRZYCHÓWEK:

Klacz stadna		Óreg Lak	
	Maxim Crested Grebe GALLINULE	Crested Grebe GALLINULE	Macdonald II

nie należy uważać Fedoriusa za zbyt dobrego ogiera stadnego, pomimo, że dał wcale niezłego Happy Lover'a, oraz Douceur de Vivre, pomimo to, inbred na córkę St. Frusquin'a, — Dolly Watts, jest tak silny, że dopływ ten winien wzmocnić najlepsze prądy krwi ojca i dać dobry wynik.

Łącząc córki Carabas'a z Fedoriusem, otrzymujemy inbred na Dolly Watts, który jest tem silniejszy, że klacz ta jest córką znakomitego St. Frusquin'a.

PRZYCHÓWEK:

Klacz stadna		Fedorius	
	Carabas Dolly Watts ST. FRUSQUIN	Dolly Watts ST. FRUSQUIN	Beregvölgy

Zacytujemy jeszcze jeden przykład inbredu na klacz, który da się z łatwością w Polsce uskutecznić, zaznaczając jednocześnie, że inbred na Princess Margaret jest o pół stopnia dalszy od uprzednio wyliczonych.

PRZYCHÓWEK:

Klacz stadna		Palü	
	Priesterwald Princess Margaret RACONTEUR (St. Simon)	Perle Princess Margaret RACONTEUR (St. Simon)	Landgraf

Tego rodzaju krzyżowania winny dać jaknajlepszy wynik, zwłaszcza, o ile są jeszcze poparte inbreдем postronnym w dalszych pokoleniach.

Ostatni zaproponowany rodowód należy właściwie do drugiej kategorii krzyżowań, czyli do inbredów w trzecim stopniu, przytoczyliśmy go jedynie z powodu zbudowania rodowodu na klacz.

W skład drugiej kategorii pokrewieństwa wchodzi następujące konie: Le Sancy, Filibert de Savoie, Hanover U. S. A., Sir Hugo, Mon Talisman, Batiar, Lemberg, Gay Crusader, Reigh Count i Lupus, przyczem cztery wymienione na pierwszym miejscu konie, wykazują w rodowodach zewnętrzne rozpięcie inbredu (out cross) a mianowicie:

Le Sancy

Gem of Gems		Atlantic	
Poinsettia	Strathconan	Hurricane	Thormanby
Lady Hawthorn rodzona siostra Thormanby			

Filibert de Savoie

Yolande		Isard II	
M-me de Maintenon	Gardefeu	Irish Idyll	Le Samaritain
LE SANCY			LE SANCY

Hanover (U. S. A.)

Bourbon Belle		Hindoo	
Ella D.	Bonnie Scotland	Florence	Virgil
VANDAL			VANDAL

1889 Sir Hugo (Epsom Derby)

Manoeuvre		Wisdom	
Quick Marcu	Lord Clifden	Aline	Blinhoolie
Rataplan		Stockwell	Rataplan

Po wymienieniu szeregu koni o inbredzie zewnętrznym przytoczymy dalej dwa konie o inbredzie wewnętrznym, skonstruowanym podług zasad — in cross'u.

1924 Mon Talisman

Ruthene		Craig an Eran	
Karenza	Lemberg Cyllene	Maid of the Mist Cyllene	Sunstar

Taki sam inbred na klacze:

1921 Sansovino

Gondollette		Swynford	
Dongola	Loved One Pilgrimage	Canterbury Pilgrim Pilgrimage	Swynford

1920 Augias

Augusta Charlotte		Pergolese	
Anmut	Fels Festa ST. SIMON	Perfect Love	Festino Festa ST. SIMON

Podobny rodowód dałoby się ułożyć, krzyżując córki Witezia z ogierem Faustem.

PRZYCHÓWEK:

Fergana		Faust	
Bourgogne	Witeź Hekata rodz. siostra Kartacza	Bomba Kartacz	King's Idler

PRZYCHÓWEK:

Klacz stadna		Neil Desmond	
	Parachute Perdiccas Chelandry	Desdemona	Neil Gow Chelandry

Lepsze krzyżowanie dla córek Parachute'a możnaby otrzymać ze znajdującymi się we Francji ogierami Chateau Bouscaut, lub Bubbles, matki których są córkami Neil Gow, syna Chelandry, przypuszczamy jednak, że stosunki obecne gospodarcze nie dają możliwości ponoszenia tak wysokich kosztów wysłania klaczy do Francji, posiadacze zatem córek Parachute'a winni mieć na względzie ogiera Neil Desmond'a (Dzika II — 7.840 zł., Remiza — 5.410 zł. tylko dwie klacze), który choć nie posiadał klasy dostatecznej, jednak ze względu na znakomite krzyżowanie winien być sprobowany, zwłaszcza, o ile hodowca posiada córkę Parachute'a i ma tego ogiera u siebie. Lepiej oczywiście byłoby ze względu na dużą ilość córek Parachute'a w Polsce, kupić lub wydzierżawić ogiera Bubbles'a, cena którego z pewnością nie będzie zbyt wysoka.

PRZYCHÓWEK:

Dagmara (lub inne córki R. Fiamette)		Balthazar	
Reine Fiamette Roxelane		Gravitation	Roi Herode Roxelane

Z drugiej kategorii krzyżowań przytoczyliśmy przykłady inbredów **wewnętrznego i zewnętrznego** rozpięcia, (**in-cross i out cross**), nadmienić jeszcze musimy, że w tej samej kategorii jest jeszcze jeden sposób krzyżowania, dający nieraz znakomity wynik, jest to inbred o mieszanem rozpięciu i do tej kategorii zaliczyć możemy ogiera: Lemberg, Gay Crusader, Reigh Count oraz Lupus.

1907 Lemberg

Galicia		Cyllene	
Isoletta ISONOMY	Galopin	Arcadia ISONOMY	Bona Vista

1914 Gay Crusader

2.000 Guineas, Derby, St. Leger.

Gay Laura		Bayardo	
Galeottia GALOPIN	Beppo	Galicia GALOPIN	Bay Ronald

Reigh Count

Znakomity trzylatek w U .S. A. wygrał w Anglii Coronation Cup.

Contessina		Sunreigh	
Pitti ST. FRUSQUIN		Maid of the Mist ST. FRUSQUIN	Sundridge

Lupus

Derby i St. Leger w Niemczech.

Lux		Herold	
Lanze ARD PATRICK	Hannibal	Hornisse ARD PATRICK	Dark Ronald

Krzyżowania tego typu winny być traktowane indywidualnie i uzależnione od posiadanego materiału stadnego. Natomiast inbredy, po stronie linii męskiej w drugim lub

trzecim stopniu jak np. u ogiera Wisdoma, nie mogą być w żaden sposób zalecane i dają jedynie dodatni wynik o ile inbred znajduje się w czwartym lub piątym pokoleniu. Mowa tu oczywiście o produkcji koni wyścigowych wysokiej klasy, a nie ogierów lub matek stadnych, i te dwa rozmaite pojęcia należy w toku dyskusji zasadniczo rozróżniać.

Wisdom

Aline		Blinkhoolie	
Jeu d'Esprit	Stockwell The Baron	Queen Mary	Rataplan The Baron

Dyskusja na temat masowego podniesienia klasy koni wyścigowych w Polsce drogą stosowania racjonalnych krzyżowań, nie może być zakończoną bez poruszenia kwestii doboru ogiera stadnego do córek Mantona.

Kalendarz wyścigowy 1929 roku zawiera takich klaczy 29, licząc zatem że uprzednio już odesłano do stad tyle samo, przypuszczać należy, że Polska będzie posiadała przeszło pięćdziesiąt matek stadnych po Mantonie.

Wynalezieniem zatem ogiera odpowiedniego i opierając się na przykładach analogicznych łączenia podobnych krwi moglibyśmy zaoszczędzić kilka lat na próbnę experimenty.

Otóż w r. b. biegła z powodzeniem we Francji wcale niezła dwulatka wykazująca inbred w czwartym pokoleniu na Bay Ronald'a (syna Hamptona).

1928 Tantine

Tricky Aunt		Solario	
	Son in Law Dark Ronald Bay Ronald		Gainsborough Bayardo Bay Ronald

Rodowód ten jest dla nas miarodajny ponieważ z tego względu, że Solario sam już posiada (jak i Manton) inbred zewnętrzny na Hamptona. Z tego tytułu wynika, że do córek Mantona polecieć się da Mah Jong i w tym wypadku różnica krzyżowania polegałaby jedynie na tem, że linja Dark Ronald'a figurowałaby na prawo a Bayardo na lewo.

Do córek Mantona należy spróbować ogiera Palu, którego matka jest po Dark Ronald.

Niezły całkiem niemiecki wyścigowiec Grenadier jest również w podobny sposób zbudowany jak Tantine.

W następnym numerze podamy zasady krzyżowań za pomocą podwójnego inbrodu, który jest dla hodowców najważniejszym czynnikiem dla osiągnięcia maksimum powodzenia i przez to zasługuje na poświęcenie specjalnego rozdziału.

(Dok. nast.)

J. U. Niemcewicz

Po zaniku dominującego stanowiska rodziny St. Simon'a, — stopniowa dekadencja przewagi linii Bend'Or'a, w świetle ostatniej angielskiej statystyki wyścigowej.

Wielce pouczającym jest zwrócenie bliższej uwagi na obecną sytuację w dziedzinie hodowli koni pełnej krwi w Anglii, z której poglądomo czerpać możemy dużo korzyści.

Potężnymi filarami hodowli nowszej ery w Anglii były, jak wszystkim wiadomo, dwa znakomite reproduktory: St. Simon i Bend'Or.

mu swemu przerażeniu spostrzegli bowiem hodowcy angielscy, że rodzina ta zaczęła stopniowo zanikać, by w końcu w smutny sposób zagaść.

W międzyczasie jednak rozwijała się (i rozwija się dzisiaj jeszcze) znakomicie linja ta w krajach, które importowały do siebie konie z krwi St. Simon'a, a więc we Francji, w Niemczech, we Włoszech, w Austrii, w Polsce,

Z biegu par-force 17 pułku Ułanów Wilkp. w Lesznie w dniu Św. Huberta.

Przewaga linii St. Simon'a była chwilami tak przyniatająca, że nikt wobec niej wszystko, nawet linja Bend'Or'a ulegała czasowemu zaniedbaniu. Hodowcy angielscy twierdzili, że niema w tej dziedzinie niczego równie dobrego; krzyżowali przeto krew tę bez różnicy i wyboru, stwarzając niesywny incesty wśród członków tej rodziny.

w Rosji, w Argentynie, w Stanach Zjednoczonych A. P., w Australji i t. d.

Fakt ten był wielką zagadką dla wielu hodowców angielskich; nie mogli oni dociec powodu, dlaczego linja St. Simon'a u nich zamarła, a w innych krajach utrzymała się. Trwało to dosyć długo, zanim zdali sobie sprawę, iż powodem tego dziwnego zjawiska jest fakt, że w tych krajach mieszano krew St. Simon'a z innymi krwiami i unikano incestów na St. Simon'a, co właśnie w Anglii czyniono.

Kiedy sława rodziny St. Simon'a doznała wstrząsu, co podziało na hodowców angielskich, którzy tej linii swe losy powierzyli, jak jakaś katastrofa elementarna, rzucili się wszyscy na rodzinę Bend'Or'a, która teraz zastąpiła rodzinę St. Simon'a.

Bend'Or opanował odtąd niepodzielnie hodowców angielskich, stał się ową linją modną, którą do dnia dzisiejszego pozostał, — aczkolwiek już w niedalekiej przyszłości zbliżyć się zdaje chwila, kiedy linja ta pomалу zacznie się cofać w swej żywotności.

W czasach rozkwitu linii St. Simon'a nie zwracano prawie żadnej uwagi na rodzinę Bend'Or'a, która wskutek tego, co do ilości, stała bardzo daleko za panującą wówczas rodziną St. Simon'a. To też nie było fizycznej możliwości incestowania krwi jego i to aż do ostatnich lat, w rozmiarach, równych St. Simon'owi.

ST. SIMON og. gn. ur. w 1831 r.	Galopin 3	Vedette 19	Volteigeur 2	Voltaire 12
			Mrs. Ridgway	Martha Lynn 2
		Flying Duchess	Flying Dutchman 3	Birdcatcher 11
			Barbelle 3	Nan Darrel 19
			Merope	Bay Middleton 1
			Voltaire 12	Velocipede's dam 3
	St. Angela	King Tom 3	Harkaway 2	Economist 36
			Pocahontas	Fanny Dawson 2
		Adeline	Ion 12	Glencoe 1
			Little Fairy	Marpessa 3
				Cain 8
				Margaret 12
		Hornsea 15		
		Lacerta 11		

Przez niezbyt wielką ilość lat system ten dawał dobre wyniki, aż nagle nastąpił moment zwrotny; ku największe-

BEND'OR, og. kaszt. ur. w 1877 r.	Doncaster 5	Stockwell 3	The Baron 24	Birdcatcher 11
			Echidna 24	Glencoe 1
		Marigold	Pocahontas	Marpessa 3
			Teddington 2	Orlando 13
			Singapores Sister	Miss Twickenham 2
				Ratan 9
	Rouge Rose	Thormanby 4	Horaces dam 5	Pantaloon 17
			Windhound 3	Phryne 3
			Alice Hawthorn	Muley Mofoch 9
		Ellen Horne	Rebecca 4	
			Redshank 15	Sandbeck 8
			Delhi	Johanna 15
		PleniPotentiary 6	Pawa Junior 1	

I cóż widzimy? Na liście tej, obejmującej 16 czołowych reproduktorów angielskich, których potomstwo w roku bieżącym wygrało powyżej 10.000 £, widzimy 7-miu przedstawicieli rodziny Bend'Or'a, z których Teddy jest przedstawicielem hodowli francuskiej, tak iż pozostaje 6-ciu rodowych angiłków.

	£
Phalaris, 1913 (Polymelus — Bromus) z wygraną	34.746
Grand Parade, 1916 (Orby — Grand Geraldine) z wygraną	15.632
Beresford, 1921 (Friar Marcus — Bayberry) z wygraną	15.220
Diophon, 1921 (Grand Parade — Donnetta) z wygraną	13.320
Pommern, 1912 (Polymelus — Merry Agnes) z wygraną	12.890
Friar Marcus, 1912 (Cicero — Prim Nun) z wygraną	11.657

Z tych przedstawicieli potężnej krwi Bend'Or'a zajmuje Phalaris dopiero 4-te miejsce na liście zwyciężskich reproduktorów, Grand Parade — 5-te, Beresford — 6-te,

Z biegu par-force 17 pułku Ułanów Włkp. w Lesznie w dniu Św. Huberta.

Ale stopniowo znowu wyrobiła ta Bend'Orowska moda wielką przewagę reproduktorom, pochodzącym z tej krwi w stadach angielskich, i wskutek tego w chwili obecnej sytuacja zwolenników linii Bend'Or'a nie jest znowu najkorzystniejsza.

Przyjrzyjmy się teraz tegorocznej statystyce angielskich reproduktorów.

Czołowe miejsca zajmują:

	£
1. Son-in-Law, 1911 (Dark Ronald — Mother in Law)	44.588
2. Tetratema, 1917 (The Tetrarch — Scotch Gift)	38.304
3. Gainsborough, 1915 (Bayardo — Rosedrop)	37.903
4. Phalaris, 1913 (Polymelus — Bromus)	34.746
5. Grand Parade, 1916 (Orby — Grand Geraldine)	15.632
6. Beresford, 1921 (Friar Marcus — Bayberry)	15.220
7. Buchan, 1916 (Sunstar — Hamoaze)	13.362
8. Diophon, 1921 (Grand Parade — Donnetta)	13.320
9. Abbots Trace, 1917 (Tracery — Abbots Anne)	13.309
10. Papyrus, 1920 (Tracery — Miss Matty)	13.229
11. Teddy, 1913 Francja (Ajax — Rondeau)	13.127
12. Pommern, 1912 (Polymelus — Merry Agnes)	12.890
13. Blandford, 1919 (Swinford — Blanche)	12.335
14. Captain Cuttle, 1919 (Hurry On — Bellavista)	12.126
15. Friar Marcus, 1912 (Cicero — Prim Nun)	11.657
16. Prince Galahad, 1917 (Prince Palatine — Decagone)	11.263

Diophon — 8-me, Teddy (francuz) — 11-te, Pommern — 12-te, a Friar Marcus — 15-te.

Statystyki i cyfry mają swą wymowę i są one w naszym wypadku niezbyt pocieszające dla hodowców angielskich, którzy związali się z tą rodziną. Nie świadczą one jeszcze bynajmniej o zaniku tej krwi, ale widać z nich, iż traci ona stopniowo swą żywotność i dominujące do niedawna stanowisko w hodowli angielskiej. Charakterystycznym jeszcze i znamieniem jest, że wygrana tych siedmiu przedstawicieli krwi Bend'Or'a, wynosząca 116.592 £, jest mniejsza od sumy wygranej przez 3-ch pierwszych na liście reproduktorów: Son in Law, Tetratema i Gainsborough, która wynosi 120.795 £.

Wymieniając Tetratema'ę, wspomnieć wypada rzecz następującą: w dawnych czasach była chlubą angielskiego Stud-Booku linja Heroda, datująca się od słynnego King Heroda jeszcze z roku 1758. Stopniowo straciła ona na znaczeniu, gdyż linja Eclipse'a wyparła ją zupełnie, zyskując coraz więcej zwolenników i popularności wśród hodowców. Po pewnym też czasie linja Heroda wymarła w Anglii zupełnie.

W międzyczasie jednak dotarli do Francji różni przedstawiciele krwi Heroda, gdzie poczęli odgrywać poważną rolę. W 1904 roku urodził się we Francji, pochodzący z tej linii, ogier siwy Roi Hérode — francuskie wydanie swego

protoplasty King Herod'a. Z Francji Roi Hérode dostał się w 1909 r. do Irlandji, gdzie skromnie umieszczony w stadzie Straffan Station Stud, Co. Kildare, odchowyał po niskiej cenie kłaczę o przeciętnej karierze, niczem szczególniejszym się niewyróżniając.

W Irlandji spłodził 1910 roku z kłaczą Vahren (Bona Vista — Castania po Hagioscope), która w swej karierze wyścigowej wygrała 300 Ł (1), syna, ogiera siwego, który w 1911 roku przyszedł na świat i otrzymał nazwę The Tetrarch. Dwulatkiem (1913 r.) niepobity, wygrał The Tetrarch: Woodcote Stakes, Coventry Stakes, National Breeders Produce Stakes, Rous Memorial Stakes, Champion Breeders' Foal Stakes i Champagne Stakes, ogółem 11.336 Ł; zwycięstwa jego budziły ogólny podziw i uznanie i uważano go powszechnie za zjawisko wyjątkowe, będące fenomenem. Trzylatkiem nie biegał, a w 1915 roku odesłano go do stada, gdzie o stanówkę jego poprostu się dobijano. Otóż Tetratema, który w obecnym roku zajął 2-gie miejsce na liście reproduktorów, w 1929 r. 1-sze, a w 1928 r. też 2-gie, jest synem tego właśnie The Tetrarch'a.

wanego w roku 1910 z Ameryki — Tracery (urodzony w 1909 r. w Kentucky, w stadzie p. Augusta Belmont, a pochodzący z linii Springfield'a). Teddy, jedenasty na liście, przedstawia francuską linię Bend'Or'a, Blandford — irlandzką linię Isonomy'ego, Captain Cuttle — irlandzką linię Barcardine'a, a ostatni, Prince Galahad — St. Simon'a.

Sytuacja obecna w Anglii w dziedzinie hodowli zawodzięca swą dominującą światu pozycję przedewszystkiem tym wielkóm hodowcom, którzy, mimo ogólnego uwielbiania krwi St. Simon'a i Bend'Or'a, nie zaprzestali hodować i rozmnażać innych rodów, nie bacząc jedynie, jak wielkość, na panującą wówczas modę.

A przytoczona lista reproduktorów poucza nas, że przedstawiciele tak zw. wymarłych linii i mniej uznanych rodzin, tudzież zagraniczne boczne linje, dominują obecnie nad słynnymi niezbyt dawno rodzinami, których przedstawiciele uważano jeszcze do niedawna za zdecydowanie górujących.

Dziwotności tych kilku uwag i spostrzeżeń nikt nie zaprzeczy; udowadniają nam one poglądowo, że praw natury

Fenomenalny start w tegor. Cambridgeshire Stakes w Newmarket: 31 koni rusza świetnie ze startu, składając tem samem najlepsze świadectwo starterowi Capt. Alison.

Widzimy też dalej, że na liście zwyciężkich reproduktorów 1930 roku, pośród 16-tu czołowych ogierów stadnych, figuruje jeden tylko potomek wielkiego St. Simon'a: jest nim Prince Galahad, 1917 (Prince Palatine-Decagone), który z wygraną 11.263 Ł zajmuje — ostatnie, 16-te miejsce

Ciekawem jest, że pierwszy ogier na liście reproduktorów, Son in Law, jest przedstawicielem krwi Hampton'a, drugi Tetratema, reprezentuje irlandzką linię krwi Herod'a, a trzeci Gainsborough jest znowu potomkiem Hampton'a. Czwarte, piąte, szóste, ósme, dwunaste i piętnaste miejsce zajmują Bend'Or'y, siódme przedstawiciel krwi

Sundridge'a, dziewiąte i dziesiąte przedstawiciele importowane można obejść, i że jedno z tych praw poznali już dawno bystrzejsi obserwatorzy; prawem tem jest świadomość, że intensywnie, nadmiernie stosowane i stale w jednym kierunku używane incesty nie dają poprawy, pociągają natomiast za sobą stopniowy zanik, który kończy się zupełnem wymarciem.

Z drugiej zaś strony okazuje się na naszych przykładach wartość owych „odrzuconych kamieni”, w tej przykryj chwili, kiedy kamienie ogólnie uznane za dobre, zaczynają się kruszyć.

Janusz Włodzimirski.

KRONIKA.

KRAJOWA.

— **Ś. p. Jerzy hr. Skarbek** zmarł dn. 4 grudnia w sanatorium Gutenbrunn w Baden pod Wiedniem, gdzie przebywał od niedawna na kuracji. Zmarły był wioletoletnim członkiem rzeczywistym T-wa Zachęty do Hodowli Koni w Polsce; w latach, 1921 — 1926 piastował godność Prezesa Piotrkowskiego T-wa Wyścigów Konnych. Sport i wyścigi zawsze żywo obchodzili Zmarłego, który częściowo poświęcał się również i hodowli koni. W następnym numerze podamy bliższe szczegóły o Zmarłym. Cześć Jego zacnej pamięci!

— **Ś. p. Stefan hr. Sumiński**, były major Kawalerji, emerytowany inspektor Stad Państwowych w Poznańskim i na Pomorzu, zmarł dnia 25 listopada b. r. w Ugoszczu, Województwa Warszawskiego. Zmarły urodził się w Zbójnic w pow. Lipnowskim maj.

rodzinnym w roku 1860. Na skutek powstania 1863 roku majątek ten został utracony. Ukończywszy gimnazjum Św. Marii Magdaleny w Poznaniu, studiował na uniwersytecie w Krakowie, poczem wstąpił na służbę do armji niemieckiej; służył przez kilka lat w gwardji w Berlinie, gdzie brał udział w parlorce'ach i wyścigach z dużem powodzeniem. W wojsku cieszył się uznaniem, pomimo iż był polakiem. Skończył szkołę artyleryjską i, nie posiadając dostatecznych funduszy, na własne żądanie został przydzielony, jako rotmistrz do 6 pułku huzarów na Śląsku w Głubczycach. W tym okresie brał żywy udział w wyścigach i zdobył wiele nagród.

Ożeniwszy się z p. Julją Borzewską, kontynuował dalej służbę wojskową i skończył wyższą szkołę jazdy w Hannoverze z odznaczeniem. Po napisaniu pierwszej swej książki „Offizierspferde in der Armee” został odkomenderowany do stad państwowych w Trakenach, Graditz i innych. Od tej chwili zaczęła się jego pra-

ca w Zarządzie stadnin niemieckich; był to rok 1898. Wrócić został Dyrektorem stadniny w Lubiążu, na Śląsku. Tam też wysłał jego większa hipologiczna praca „Das Exterieur der Zuchstute“ później przetłumaczona na język polski pod tytułem „Klacz stadna“. W roku 1910 uległ wypadkowi kolejowemu, skutkiem którego był zmuszony podać się do dymisji. Przeniósł się więc z rodziną do Wrocławia. Podczas Wielkiej Wojny był powołany do armii niemieckiej.

Z chwilą powstania Polski wziął czynny udział w organizowaniu stad państwowych w poznańskim i na Pomorzu i został w roku 1920 Inspektorem stad na były zabór pruski. Po kilku latach owocnej pracy w roku 1925 został emerytowany. W ostatnich czasach dopełnił i wydał książkę „Książka oficerska w armii“. Zmarły — doskonały sportsman był człowiekiem wielkiej wiedzy hipologicznej i doświadczenia, jednocząc w swojej osobie powyższe zalety. Życie swoje całe poświęcił umiłowanemu przez siebie zawodowi, zostawiając po sobie wysoce cenną spuściznę w formie dokonanej pracy organizacyjnej i dzieł naukowych.

Część pamięci znacznego człowieka i dobrego obywatela kraju; oby młode pokolenie jaknajwiększą wyciągnęło korzyść ze spuścizny po wybitnym hippologu!

J. G.

— **Ś. p. General Robert hr. Lamezan-Salins.** Dnia 29 listopada 1930 r. zgasł, zaopatrzoney Św. Sakramentami, nieodwołany współpracownik i członek Zarządu Małopolskiego Towarzystwa Zachęty do Hodowli Koni, general dywizji Robert hr. Lamezan-Salins.

Z żalem głębokim donosi o tej stracie M. T. Z. do H. K., gdyż straciło w Osobie Zmarłego wyjątkowo czynnego, pełnego zapалу i energii Członka Zarządu, który nie szczędząc nigdy trudów, a często i poświęcenia, gorąco oddawał się tak umiłowanej przez Siebie dziedzinie rozwoju tej placówki hodowlanej.

Ś. p. general hr. Lamezan-Salins piastował również godność Prezesa Małopolskiego Klubu Jazdy w Lwowie, którą to instytucję o charakterze wybitnie sportowym powołał do życia, zakreślając jej, mimo trudnych warunków, w których działała, szeroki zakres czynności. Pod Jego przewodnictwem stworzona została placówka, tak popularna już dzisiaj, hippiki zimowej w Zakopanem.

Będąc Członkiem Zarządu Polskiego Związku Jeździeckiego, nieustraszoną stałą myślą Zmarłego było, aby sport konny, którego tak gorącym był miłośnikiem, stał na wyżynach mu należnych.

Z głębokim żalem stwierdzamy, że ze śmiercią ś. p. generała hr. Lamezan-Salinsa ułżył z szeregów naszych niestrudzonej krzewiciel hippiki polskiej.

M. G.

— Komunikat Ministerstwa Rolnictwa.

Na początku roku bieżącego, został stwierdzony w Państwowej Stadninie w Koźenicach, zarówno jak i w hodowli prywatnej, szereg wypadków zakaźnego ronienia klaczy.

Celem dokładniejszego zorientowania się we właściwościach swojego zarzaka, a co zatem idzie w metodach skutecznego zapobiegania i zwalczania tej choroby, Ministerstwo Rolnictwa zarządza na okres rozplodowy 1931 roku, następujące ograniczenia przy odchowianiu klaczy prywatnych właścicieli ogierami Państwowych Stadnin Koni:

1) Nie będą przyjmowane na utrzymanie do Państwowej Stadniny Koni w Koźenicach klacze prywatne, dla odchowiania z ogierami czolowymi w sezonie rozplodowym 1931 roku.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy klaczy ze zdrowymi **żrebiętami** (w rozumieniu p. 3 i 4) oraz pierwsiastek, które przybędą do Stadniny w Koźenicach, **tylko dla odchowiania** i będą zaraz odprawdane.

2) Nie będą przyjmowane do Państwowej Stadniny Koni w Janowie klacze prywatne, dla odchowiania z ogierami czolowymi w sezonie rozplodowym 1931 roku.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy:

a) klaczy pierwsiastek, które przybędą do Stadniny w Janowie celem odchowiania. Klacze te mogą być również utrzymywane w Państwowej Stadninie Koni w Janowie w ciągu sezonu rozplodowego 1931 roku;

b) **klacze ze zdrowymi żrebiętami** (w rozumieniu p. 3 i 4), które będą przyprowadzane do ogierów czolowych **tylko dla odchowiania** i będą zaraz odprawdane.

3) W każdym wypadku klacze, przyprowadzane do stadniny do Stadniny w Koźenicach, Janowie i Racocie, muszą być zaopatrzone w urzędowe świadectwo zdrowia, oraz deklarację właściciela, że w latach 1928 — 1930 nie ronity.

4) Nie będą odchowiwane w żadnym wypadku przez ogiery czolowe Stadnin Państwowych w Koźenicach, Janowie i Racocie prywatne klacze, które w roku 1928 — 1930 poronily.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy klaczy prywatnych, znajdujących się przed dniem 1. XII r. b. w Koźenicach. Klacze te pod względem sanitarnym będą traktowane narówni z klaczkami państwowymi, o ile właściciel wyrazi na to zgodę; w przeciwnym razie klacze muszą być zabrane z Koźenic.

— **Rozdział ogierów.** W dniu 25 listopada w gmachu Ministerstwa Rolnictwa pod przewodnictwem Dyrektora Departamentu (Chowu Koni p. Jana Grabowskiego, przy udziale licznych przedstawicieli organizacji hodowlanych i urzędów, odbył się doroczny rozdział ogierów państwowych na punkty rozplodowe na okres 1931. Rozdział dotyczył terenów województw: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogrodzkiego, Poleskiego, Warszawskiego, Wileńskiego i Wołyńskiego, obejmujących okręgi dziańsania Państwowych Stad Ogierów w Bogusławicach, Janowie, Łącku oraz uruchomionego w roku bieżącym Państwowego Stada Ogierów w Białcu.

— **Roczne Walne Zebranie** członków Związku Hodowców Lubelskiego Konia Szlachetnego, połączone z wyborami do zarządu, odbędzie się w dniu 13 grudnia r. b. o godzinie 3-jej popołudniu w lokalu Związku w Lublinie, Krakowskie-Przedmieście 64.

— **Zebranie odczytowe.** Dnia 17 grudnia r. b. o godz. 17 m. 30 odbędzie się w Ministerstwie Rolnictwa zebranie odczytowe i dyskusyjne z następującym programem:

1) Prof. dr. Zygmunt Markowski, dyrektor Departamentu Weterynaryj w Ministerstwie Rolnictwa, wygłosi odczyt „Etiologia nieplodności i ronienia“.

2) Dr. Koskowski, „Zakaźne ronienie klaczy“.

Ze względu na dużą wagę zagadnienia, spodziewać się należy że hodowcy wezmą jaknajliczniejszy udział w zebraniu.

— **Weczesne meldunki do Handicapów dnia 3 maja 1930 roku.**

Nr. 1. HANDICAP OTWARTY dla 3 l., 10,000 zł. — 1,600 mtr.

Przebój	Drim
Chyża	Drednot
Dniester	Colombina
Jordan	Dri-Dri
Lancelot	Hajduk II
Hafis	Harfa II
Helkala	Adam
Herta	Pengö
Persona Grata	Nurt
Juno	Stabil
Chłosta	Hetman
Cudem Cudów	Haiti
Czamarra	Mary Lou
Fataliste B. W.	Gracz
Jura	Jontek
Epikur	Narta
Efur	Lampart
Epy Wind	Lopek
Icson	Lilith
Jaxa	Abbazia
Irrawadi	Hawana
Eppur si Muove	Louis d'Or
Floret	A Toi
Falanga	Horizont
Finiasz	Histryon
Nurmi	Hanga
Lowelas	Jaga
Gazella II	Jowisz

Isard III	Contra
Stella	Schou-Schou
Maraton	Bojar
Ergot	Doryda
Erato II	Rebus
Eros	Co bawi
Córuchna	As Coeur
Czarczaf	Jery
Jacht II	Temperament
Japonja	Sokół II
Litka	Sierżant
Jeziorna	Cissa
Chapeau Bas	Jonatan
Chlopak	Dres
Czapla	Firlej
Chluba Polmoodic	Marengo
Cherie	Legerda

Nr. 2. HANDICAP OTWARTY dla 4 l. i st., 10.000 zł.—2.100 mtr.

Bacarat	Czart
Branka	Dick
Hegira	Armagnac
Murman	Piruet
Roi Barde	Grażyna
Mindowe	Gazella (Jaśkiewicza)
Gozdawa	Giewont (Jaśkiewicza)
Lydia	Figaro
Lalita Liana	Farmazon
Mah Yongg	Konsul
Dizun	Oleś
Białozór B. W.	Cyklon II
Osoba z Inteligencji	Derkaz
Ironja	Dr. Oskar
Nil	Fagas
Irydjon	Fordon
Douceur de Vivre	Paroman
Ilbit	Ghicka
Locarno	Ben Hur
Fireyk	Bebe
Dam	Monte Carlo
Mag	Burłaj
Blue Boy	Maur
Bobun II	Ibanez
Grom II	Rinaldo
Herkules	Iła
Madryt	Florimond
Gluszec	Beduin
Gasparone	Brylant
Valibal	

— 600 km. raid konny Siedlce—Stanisławów Bryg. Kaw. Białystok. Po zakończonych tegorocznych manewrach, Dowódca brygady kawalerii Białystok zorganizował 600 km. raid konny oficerów sztabowych i starszych rotmistrzów pod protektoratem Pana Dowódcy O. K. III na trasie: Siedlce—Garwolin—Dęblin—Puławy—Kraśnice—Rozwadów—Przemyśl—Drohobycz—Stryj—Stanisławów.

Celem tego raidu było wykazanie umiejętności użycia konia w długich dystansach i sprawność fizyczna wytrzymałości jeźdźców, oraz zwiędzenie pola bitwy pod Krechowcami.

Warunki raidu: siodłanie konia i wyekwipowanie jeźdźcy — polowe. Na punktach kontrolnych była zorganizowana pomoc weterynaryjna, furaz i noclegi.

Maksymalny czas — 168 godzin.

Za każde 15 minut, przebytych przed maksymalnym czasem, doliczono się 5 punktów dodatnich.

Wszelkie kulawizny, odparzenia koni, nadwyżęcenie ścięgien i t. p. były w odpowiedni sposób karane przez komisję sędziowską. Niezależnie od tego, po przebyciu trasy na przestrzeni 600 km., trzeba było odbyć próbę wytrzymałości, która polegała na dokonaniu biegu z przeszkodami na przestrzeni 3000 mtr. w tempie 450 mtr. na minutę. Celem tej próby było określenie kondycji konia i zdolności jego do dalszego wysiłku. Przekroczony czas w biegu z przeszkodami — karany, zaś nadrobiony nie był bonifikowany.

Do startu stanęło w Siedlcach 15 oficerów, z których dzie więciu niżej wymienionych wypełniło warunki, zaś sześciu odpadło w pierwszej połowie trasy, wskutek nieodpowiedniego stanu zdrowia koni do wykonania dalszego wysiłku.

Po próbie wytrzymałości następujący jeźdźcy wykonali warunki raidu:

- 1) płk. dypl. Kmiciec-Skrzyński Ludwik, Bryg. Kaw. Białystok, „Frawica“, poch. niewiadome,
- 2) płk. Romiszewski Brunon, 14 d. a. k., „Ordynat“, poch. niewiadome,
- 3) mjr. Kałhau Jan, 10 p. ul., „Pasek“, poch. niewiadome,
- 4) mjr. Skarzyński Stefan, 9 p. s. k., „Pekin“, poch. niew.
- 5) mjr. Litewski Jan, 1 p. ul., „Paź“, poch. niewiadome,
- 6) rtm. Korczak Marjan, 10 p. ul., „Rum“, po og. półkrwi z kl. Konopka.
- 7) rtm. dypl. Bartlitz Stan., Bryg. Kaw. Białystok, „Soltys“, półkrwi angielskiej,
- 8) rtm. Buczyński Antoni, 1 szw. pion., „Opos“, poch. niew.
- 9) rtm. Paszkowski Antoni, 10 p. ul., „Nogawka“, poch. niew. W klasyfikacji zdobył I miejsce rtm. 10 p. ul. Paszkowski Antoni, doprowadzając kl. „Nogawkę“ w doskonałej kondycji.

Wyżej wymienieni jeźdźcy otrzymali artystycznie wykonane dyplomy od Dowódcy Okręgu Korpusu Nr. III, Pana Generała inż. Litwinowicza.

— Wiadomości ze Stada „Ktery Szepietów“.

R o c z n i a k i :

Lirnik, og. c. gn. (Ballyheron i Sonya), szlachetny, wyrośnięty.	Gryf, og. gn. (Brutus i La Garconne).
Alkazar, og. kaszt. (Fils du Vent i Berceuse), nieduży, sznyty.	Elaborat, og. gn. ½ krwi (Illuminator i Elektra).
Brytania, kl. gn. (Illuminator i Bursa), sznytowa, z dobrymi ruchami.	Tamara, kl. gn. (Illuminator i Rybitwa).
Sara, kl. c. gn. (Illuminator i Siam), wyrośnięta, sznytowa.	Szarża, kl. gn. (Illuminator i Salwa), wyrośnięta, efektowna klaczka.
Irish Lady, kl. gn. (Loch Lomond i Kossonja), duża, kościasta.	Irish Star, kl. gn. (Stormoway i Cyllavista), mniejsza, z dobrymi ruchami.
Elstera, kl. kaszt. (Illuminator i Elfrieda).	Irish Lady i Irish Star zostały nabyte w r. b. na przetargach w Irlandji.

P r z y c h ó w e k 1930 r o k u :

Burzan, og. gn. (Illuminator i Bursa).
Retour, og. c. gn. (Illuminator i Reve d'Or).
Belweder, og. gn. (Harlekin i Bzura).
Tarcza, kl. gn. (Illuminator i Rybitwa).
Lidja, kl. c. gn. (Illuminator i Sonya).
Szarfa, kl. gn. (Illuminator i Salwa).
Elita, kl. kaszt. ½ krwi (Illuminator i Electra).
Elliminata, kl. gn. (Illuminator i Elfrieda).
Granica, kl. c. gn. (Illuminator i La Garconne).
Energja, kl. kaszt. (Illuminator i Erica).

S t a n ó w k a 1930 r o k u :

Happy Lover: Ewa, Enigma, Ententa, La Garconne, Elfrieda (½ krwi), Electra (½ krwi).
Harlekin: Salwa, Głębina, Bzura.
Harlekin i Happy Lover: Reve d'Or.
Illuminator: Rybitwa, Sonya.
King's Idler i Happy Lover: Erica.
Brutus i Happy Lover: Siam.
Bursa przy ożrebieniu padła. Włączono do stada: M-me Bovy, Elekcja (½ krwi), Itaka.

W sezonie przyszłym stanowiąc będzie w Stadzie „Ktery-Szepietów“ państwowy reproduktor King's Idler. Klacz Ewa przeznaczona jest pod Mantona.

KOMUNIKAT

Ministerstwo Rolnictwa podaje do wiadomości pp. Hodowcom plan rozmieszczenia ogierów czołowych pełnej krwi na okres rozplodowy 1931 roku, oraz wysokość opłat za odchowywanie nimi klaczy.

NAZWA OGIERA	POCHODZENIE		Opłaty za odchowywanie klaczy w zł.		PUNKT ROZPLODOWY
	OJCIEC	MATKA	Od klaczy pełnej krwi	Od klaczy pół krwi	
Torelore	Beppo	Tortor	300	—	Kozienice, Państwowa Stadnina Koni
Mah Jong	Prunus	Maja	300	—	
Fils du Vent	Flying Fox	Airs and Graces	200	—	Janów, Państwowa Stadnina Koni
Victor	Slieve Gallion	Vestal Virgin	50	25	
Bafur	Fervor	Bracing Air	200	100	Leszno, pow. Błoński, p. Michał Berson
Illuminator	Radium	Ayesha	200	100	Chroberz, pow. Pińczowski, Aleksander margr. Wielopolski
King's Idler	Lomond	In Sight	200	100	Ktery, pow. Łęczycki, p. Kazimierz Wodziński
Palü	Landgraf	Perle	200	100	Szelejewo, pow. Gostyński, Senator p. Stan. Karłowski
Villars	Sunstar	Sospel	200	100	Starzawa, pow. Mościcki, p. Henryk Woźniakowski
Balthazar	Roi Herode	Gravitation	100	50	Krasne pow. Ciechanowski, Zarząd Ordynacji
Harlekin	Fels	Hecuba	100	50	Golejewko, pow. Rawicki, Janusz hr. Czarnecki
Manton	Bayardo	Jane Grey II	100	50	Posadowo, pow. Nowotomyski, Stanisław hr. Korzbok Łącki
Palatin	Slieve Gallion	Patrie	100	50	Jacentów, pow. Opatowski, p. Aleksander Olszowski
Rheinwein	Arranmore	Romanze	100	50	Łañcut, pow. Łañcucki, Alfred hr. Potocki
Stavropol	Spearmint	Serenada	100	50	Iwno, pow. Srodecki, Ignacy hr. Mielżyński
Wily Attorney	Tredennis	Bachelor's Berril	100	50	Pawelcze, pow. Stanisławowski, pp. Stanisław i Józef Mencłowie
Alarie Victor	Alarie	Vea Victis	50	25	Moczydła, pow. Warszawski, p. Michał Róg
Ariel	Ard Patrick	Ibidem	50	25	Krześłów, pow. Łaski, p. Bronisław Walicki
Büvesz	Kokoro	Buvette	50	25	Kruszyna, pow. Radomski, Stefan ks. Lubomirski
Double Up	Hüon II	Princess Symons	50	25	Kłóbka, pow. Włodzowski, p. Dr. Ludwik Orpizewski
Oszczep	Sac-à-Papier	Cross Patty	50	25	Łopuszno, pow. Kielecki, p. Zbigniew Dobiecki
Svengali	Spearmint	Knockfeerna	50	25	Czaryń, pow. Włoszczowski, p. Tadeusz Siemiński
Ballyheron	Santoi	Anxious	30	15	Goślub, pow. Łęczycki, p. Henryk bar. Maltzan
Barde	Csardas	Banderilla	30	15	Suchodół, pow. Włodzowski, p. Władysław Gutowski
Coriolanus	Polymelus	Pola	30	15	Surhów, pow. Krasnostawski, p. Zygmunt Skolimowski
Huszar II	Horkay	Capucine	30	15	Borowno, pow. Radomski, Karolowa hr. Skarbkowa
Liege	Sorrento	Leticia	30	15	Dzików, pow. Tarnobrzski, Zdzisław hr. Tarnowski
Luvaneran	Craig an Eran	Luvana	30	15	Hrehorów, pow. Rohatyński, Kazimierz hr. Rostrowski
Mainberg	Fels	Moguntia	30	15	Bogusławice, Państwowe Stado Ogierów
Palamedes	Fervor	Palme	30	15	Sobjanowice, pow. Lubelski, pp. Kazimierz i Zbigniew Rojowscy
Parsifal	Bayardo	Prim Nun	30	15	Lelice, pow. Płocki, p. Antonina Goścička
Parther	Dark Ronald	Panik	30	15	Piatydnie, pow. Włodzowski, Zofia hr. Ledóchowska
Priesterwald	Alfa	Princess Margaret	30	15	Oleszno, pow. Włoszczowski, p. Konrad Niemojewski

UWAGA: 1) Ogiery: Fils du Vent, Mah Jong i Torelore przeznaczone są tylko dla klaczy pełnej i wysokiej pół krwi angielskiej.
2) Dzierżawcom ogierów czołowych przysługuje prawo pobierania od klaczy obcych opłat o 25%, wyższych od podanych w niniejszym komunikacie.

ZAGRANICZNA.

ANGLJA.

— **Torelore, 1917, (Beppo — Tortor)** obecnie państwowy reproduktor w Kozienicach figuruje na tegorocznej liście reproduktorów w Anglii z wygraną 1.404 L, dając 3-ch zwycięzców w 6-ciu wygranych wyścigach. Torelore stoi na liście też przed znanymi reproduktorami jak np. Poltava, Solaro, Loch Lomond, Zionist, Sunstar, Bruleur, Blink, Cellini, Pot-au-Feu, Knight of the Garter, Franklin, Monarch, Roi Herode, D'Orsay, Tredennis i t. d.

— **Ogłoszenia wag w Free Handicap.** Handicaper angielski: Mr. T. F. Dawkins, ogłosił już wagi, jakie tegoroczne dwulatki ponieść mają w r. przyszłym w Free Handicap. Czołowe konie otrzymały następujące wagi:

— **Newmarket, 16 kwietnia 1931.**

Free Handicap Sweepstakes, 1400 mtr.

	kg.
Jacopo	9 7 = 60½
Portlaw	9 7 60½
Thyestes	9 4 59
Lemnarchus	9 4 59
Instigator II	9 3 58½
Goyescas	9 3 58½
Turtle Soup	9 1 57½
Four Course	9 0 57¼
Banned	9 0 57¼
Coldstream	8 12 56½
Doctor Dolittle	8 12 56½
Atbara	8 9 55
Fearsome	8 9 55
Pasca	8 9 55
Estate Duty	8 9 55
Carola	8 8 54½
Lady Marjorie	8 8 54½
Windybrae	8 8 54½
Pharian	8 7 54
Lindos Ojos	8 7 54
Sir Andrew	8 7 54
Lampeto	8 6 53½
Reveillon	8 5 53
Lightnig Star	8 5 53
Disarmament	8 5 53
Clogheen	8 4 52½
Hill Cat	8 4 52½

— **Ceny na konie myśliwskie w Anglii,** z nadchodzącym sezonem polowań par-force zdobyły znacznąwyżkę. I tak np. 8 hunterów znanego sportsmana p. Leslie w Leicester osiągnęły sumę 25.200 marek niemieckich. W Londynie sprzedano ostatnio w jednej ze stajen 4 konie za sumę 20.000 mk. niem. Wszystkie te konie uczestniczyły przed sprzedażą w całym szeregu polowań i wykazały swą wysoką klasę.

— **Lord Woolavington,** znany właściciel stajni wyścigowej w Anglii, który wygrał w roku 1929 18.374 L, i którego konie wygrały 2 razy angielskie Derby, ufundował stałą katedrę hodowli koni na uniwersytecie w Edynburgu (Szkocja).

FRANCJA.

— **Société d'Encouragement** ogłosiło swój budżet na rok 1931, który w porównaniu z r. l. przewiduje zniżkę nagród na ogólną sumę 1,350.000 fr. W roku 1930 bowiem przeznaczyło Towarzystwo to na nagrody w wyścigach kwotę 20,671.400 fr., na rok 1931 natomiast preliminowano kwotę 19,300.800 fr. Logicznym następstwem tego będzie prawdopodobnie obniżenie nagród przez 4-ry inne T-wa wyścigowe w Paryżu i wskutek tego francuscy właściciele

stajen muszą się liczyć ze zniżką, wynoszącą ogółem 4 miliony franków.

IRLANDJA.

— **Statystyka wyścigowa za rok 1930:**

Właściciele stajen:

	Wygrana L
Mrs. C. L. Mackeau	5.147
Sir M. Wilson	4.350
P. Fitz Gerald	2.999
J. H. H. Peard	2.283
Ks. Aga Khan	2.153
J. T. Rogers	2.003
Senator Parkinson	1.995
Count Mc Cormack	1.309
H. M. Hartigan	1.236
Major B. Dixon	1.215
Capt. Herbert Dixon	1.107
F. More O'Ferrall	1.063
Geoffrey Allen	1.028
W. Barnett	1.019
G. P. Gilpin	896
J. A. Mangan	842
Miss E. V. Harris	705

Zojeke:

	Ilość zwycięstw	Ilość jazd
Joe Canty	91	325
John Doyle	50	244
E. Gardner	42	188
E. M. Quirke	33	135
J. Moylan	31	176
F. E. Mc Keever	25	91
T. Nugent	25	96
M. Barrett	21	131
P. Fitzgerald	19	131
J. Mc Neill	17	79
M. Wing	16	37
B. Curran	16	93
M. Hynes	15	71
D. Kirwan	14	60
W. T. O'Grady	14	67

Reproduktory:

	Wygrana L.
Soldennis po Tredennis	5.554
Sherwood Starr po Sunstar	4.408
Argosy po Bachelor's Double	3.501
Prince Galahad po Prince Palatine	2.322
Diophon po Grand Parade	2.155
Jackdaw po Thrush	2.085
Arch Gift po The Tetrarch	1.686
Allenby po Bayardo	1.628
Cygnus po Sunstar	1.519
Achtoi po Santoi	1.446
Marchmond po Desmond	1.066
Statford po Swynford	1.012
Essexford po Charles O'Malley	942
Skyrocket po Sunstar	932
Torlonia po Phalaris	901
Kirk Alloway po Tracery	894
Knight of the Garter po Son-in-Law	854
Pucka Sahib po Maiden Erleigh	813
Athlone po Orby	786

— **Znany sportsman,** hinduski książę Aga Khan, ufundowałszy puhar na konkursy w Irlandji, który przeszedł na własność

trzykrotnego zwycięzcy — ekipy szwedzkiej w roku bieżącym, zaofiarował komitetowi „Horse Show” w Dublinie nową nagrodę swego imienia i na lata następne.

Ekipa szwedzka, rewanżując się, ofiarowała ze swej strony wspomnianemu komitetowi przechodnią nagrodę na międzynarodowe zawody w roku przyszłym.

AMERYKA.

— **Amerykański Inspektorat remontowy**, który od kilku lat posiada własne, starannie wybrane ogiery, rozstawiane u prywatnych hodowców dla produkcji typowego konia remontowego, powiększa ilość tych ogierów do cyfry 700 sztuk, skupując po wysokich cenach odpowiednie osobniki.

— **Amerykańskie towarzystwo miłośników sportu konnego**, które wydzierżawiło kolosalne tereny w Gallatin w stanie Tennessee i urządziło je dla polowań par-force, oraz innych gałęzi sportu konnego, urządzi w roku przyszłym międzynarodowy Steeple-Chase na dystansie 5400 mtr. z nagrodą 5.000 dolarów.

TELEGRAMY WŁASNE.

— Auteuil, 30 listopada.

Prix La Haye Jouselin, 125.000 fr. — 5500 mtr. Steeple-chase.

1. La Granja, 7 l. kl. siwa (Grand d'Espagne II) — Glandavedouge) E. Maresca, 66¼ kg. z. P. Riolfo.

2. Brutus, 6 l. wał. (po Opott) A. Deleau, 64 kg. z. J. Be-deloup.

3. Heugon, 8 l. wał. (po Mazzara) Vte M. de Rivaud, 64 kg., M. Frühinsholtz;

bez miejsca: Prince Henri, Hableusse, Le Grand Saint Hubert, Guethary, Xavier de Savoie, Red Isard, Espalion, Idolo di Savoia, Corvisart.

Wygrane o 10 — ½ — 5 dl. Czas: 7:40.

Tot. 129, 34, 16, 34:10.

Prix Henri de Breteuil, 50.000 fr. — 3100 mtr. Ploty. Handicap.

1. Stone Broke, 4 l. og. gn. (Sans le Sou — Star Sapphire) P. Hinzeln, 64 kg., z. J. Luc.

2. Marshal French, 6 l. wał. (po Le Traquet) Vte M. de Rivaud, 62½ kg., z. M. Frühinsholtz.

3. Les Champevois, 4 l. og. (po Le Grand Pressigny) G. Beauvois, 68 kg., z. P. Riolfo;

bez miejsca: Kimberley, Largo, Le Ravisseur, Bibi Lolo, Oeuf de Paques, Rhesus, Christabelle.

Wygrane o 8 dl. — szyja — ¼ dl. Czas: 4:02.8.

Tot. 116, 28, 33, 22:10.

W dniu 30 listopada 1930 roku rozstał się z tym światem Członek naszego Klubu

s. p.

Robert

HR. LAMEZAN - SALINS

General Dywizji,
Prezes Małopolskiego Klubu Jazdy we Lwowie.

O tej bolesnej dla sportu jeździeckiego stracie zawiadamiają

Prezydjum i Członkowie
Śląskiego Klubu Jazdy Konnej w Katowicach.

TOWARZYSTWO HODOWLI KONIA ARABSKIEGO

zwraca się z uprzejmą prośbą do wszystkich, którzy posiadają dawne rodowody koni arabskich, lub notatki czy korespondencje, dotyczącą pochodzenia jakichkolwiek koni arabskich, by je łaskawie nadesłali do **Sekretariatu Towarzystwa, Warszawa, wiejska 13.**

Dokumenty te będą, po sporządzeniu odpisów, zwrócone właścicielowi.

CENA OGŁOSZEŃ: Cała strona 200 zł., ½ strony 100 zł., ¼ strony 60 zł., 1/8 strony 35 zł.

Redaktor: Janusz Włodzimirski.

Wydawca: Tow. Zachęty do Hodowli Koni w Polsce.